

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Sučanskej a sudcov JUDr. Emila Franciscyho a JUDr. Eleny Siebenstichovej, v právnej veci žalobcu **B. K.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. D. R., advokátom so sídlom v B., proti žalovanej **S., s.r.o.** so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej JUDr. R. A., advokátom so sídlom B., **o uloženie povinnosti uverejniť odpoveď a zaplatiť peňažnú náhradu vo výške 2 655,51 €**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 7 C 268/2008, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 14. októbra 2010 sp. zn. 9 Co 315/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **z a m i e t a .**

Žalovaná je povinná žalobcovi zaplatiť 118,44 € trov dovolacieho konania na účet JUDr. D. R., advokáta so sídlom v B., č. účtu: X. vedený v O., a.s., do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa žalobou podľa § 10 ods. 2 zákona č. 167/2008 Z.z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve (ďalej len „tlačový zákon“) domáhal uloženia povinnosti žalovanej uverejniť v týždenníku P. odpoveď žalobcu v znení „ODPOVEĎ B. K.. Dňa

10.10.2008 (piatok) bol v spoločenskom týždenníku P. č. X. na strane X. uverejnený článok s názvom □Ďalšia K.!□ podtitulok □Boháča B. K. zbalila playmate A. H. počas rozvodového konania□. Publikovaný článok je zavádzajúcim z dôvodu, že podľa tvrdení v ňom uverejnených som sa mal nechať zbaliť playmate A. H., s ktorou mám tvoriť v súčasnosti pár. Náš vzťah mal vzniknúť rýchlo a z uvedeného dôvodu sa už nemám stretávať s matkou mojej dcéry, P. K.. Uvedené tvrdenia nie sú pravdivé. S A. H. sa poznám pár týždňov, máme spolu kamarátsky vzťah a v žiadnom prípade netvoríme spolu pár. P. K. si veľmi vážim, je matkou mojej dcéry a minimálne z toho dôvodu sa budeme aj naďalej stretávať“. Zároveň žiadal priznať 80 000 Sk (2 655,51 €) titulom peňažnej náhrady za neuvrejenie jeho odpovede.

Okresný súd Bratislava V rozsudkom z 11. júna 2009 č.k. 7 C 268/2008-51 žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania. Zamietnutie žaloby odôvodnil tým, že žalobca vo svojej žiadosti o uverejnenie odpovede neuviedol náležitosť stanovenú § 8 ods. 3 tlačového zákona, a to, v čom sa skutkové tvrdenia uvedené žalovanou v publikovanom článku dotýkajú jeho cti, dôstojnosti alebo súkromia. Keďže žiadosť žalobcu o uverejnenie odpovede neobsahovala zákonom požadovanú vyššie uvedenú náležitosť, žalovanej podľa § 8 ods. 6 tlačového zákona nevznikla povinnosť uverejniť jeho odpoveď. Súd prvého stupňa tiež poukázal na to, že navrhnuté znenie odpovede obsahuje vyjadrenia „Publikovaný článok je zavádzajúcim“ a „uvedené tvrdenia nie sú pravdivé“, ktoré sú hodnotiacimi úsudkami, pričom žalobca sa mal vo svojej odpovedi obmedziť len na popretie, doplnenie, spresnenie alebo vysvetlenie skutkového tvrdenia, ktorým malo byť zasiahnuté do jeho cti, dôstojnosti alebo práva na súkromie. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 14. októbra 2010 sp. zn. 9 Co 315/2009 zmenil napadnutý rozsudok a žalovanej uložil povinnosť uverejniť odpoveď žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku v spoločenskom týždenníku P. na rovnocennom mieste a rovnakým písmom, akým bolo uverejnené pôvodné skutkové tvrdenie s označením „odpoveď“, ku ktorému bude pripojené meno a priezvisko žalobcu – tohto znenia: „ODPOVEĎ B. K.. Dňa 10.10.2008 bol v spoločenskom týždenníku P. č. X. na strane X. uverejnený článok s názvom □Ďalšia K.!□ podtitulok □Boháča B. K. zbalila playmate A. H. počas rozvodového konania□. Publikovaný článok je zavádzajúcim z dôvodu, že podľa tvrdení v ňom uverejnených som sa mal nechať zbaliť playmate A. H., s ktorou mám tvoriť v súčasnosti pár. Náš vzťah mal vzniknúť rýchlo a z uvedeného dôvodu sa už nemám

stretávať s matkou mojej dcéry, P. K.. Uvedené tvrdenia nie sú pravdivé. S A. H. sa poznám pár týždňov, máme spolu kamarátsky vzťah a v žiadnom prípade netvoríme spolu pár. P. K. si veľmi vážim, je matkou mojej dcéry a minimálne z tohto dôvodu sa budeme aj naďalej stretávať“. Žalovanej súd ďalej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 2 655,51 € titulom peňažnej náhrady za neuverejnenie odpovede a 1 429,76 € titulom náhrady trov konania. Zmenu rozsudku súdu prvého stupňa odôvodnil tým, že žalovaná uverejnila článok obsahujúci skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú súkromia žalobcu. Žalobca zákonom predpokladaným spôsobom písomne pri zachovaní prekluzívnych lehôt požiadal žalovanú o uverejnenie jeho odpovede – stanoviska k zverejneným skutkovým tvrdeniam týkajúcim sa jeho súkromia v zmysle § 8 ods. 1 tlačového zákona. Jeho žiadosť o uverejnenie odpovede po formálnej a obsahovej stránke spĺňala náležitosti stanovené zákonom (§ 8 ods. 3 tlačového zákona), preto v zmysle § 8 ods. 6 tlačového zákona nezanikla povinnosť žalovanej uverejniť jeho odpoveď. K námietke žalovanej o nedostatku podpisu žalobcu na žiadosti ako jednej z formálnych náležitostí odvolací súd uviedol, že predmetná žiadosť bola podpísaná právnym zástupcom žalobcu vykonávajúcim predmetný úkon (žiadosť o uverejnenie odpovede) v mene a na účet žalobcu v rámci tzv. priameho zastúpenia, teda uvedený nedostatok formálnej náležitosti bol vytýkaný nedôvodne. K ďalšej námietke žalovanej týkajúcej sa obsahu požadovanej odpovede, ktorá podľa jej názoru obsahuje neprípustné hodnotiace úsudky v podobe vyjadrení „Publikovaný článok je zavádzajúcim“ a „uvedené tvrdenia nie sú pravdivé“, odvolací súd uviedol, že spĺňajú kritérium primeranosti odpovede voči zverejneným skutkovým tvrdeniam, keď len interpretujú zverejnené skutkové tvrdenia a hodnotiace úsudky žalovanej v zverejnenom článku, podľa ktorých sa žalobca mal prestať stretávať s P. K.. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne, z ktorého dôvodu zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a podľa § 10 ods. 2 tlačového zákona uložil žalovanej povinnosť uverejniť odpoveď žalobcu v znení uvedenom vo výrokovej časti rozsudku. O povinnosti žalovanej zaplatiť peňažnú náhradu žalobcovi za neuverejnenie odpovede rozhodol súd podľa § 10 ods. 4 tlačového zákona v znení účinnom do 30. augusta 2011. Žalobou uplatnenú výšku peňažnej náhrady za neuverejnenie odpovede 2 655,51 € odvolací súd považoval za primeranú vzhľadom na širokú, celoštátnu publicitu periodika, v ktorom boli skutkové tvrdenia neoprávnene zasahujúce do súkromia žalobcu publikované. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil § 224 ods. 1, 2, § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), pretože žiadosť žalobcu o uverejnenie odpovede neobsahuje zákonom stanovenú náležitosť v podobe uvedenia, v čom sa mali skutkové tvrdenia uvedené v spornom článku dotknúť žalobcovej cti, dôstojnosti, resp. súkromia a tento nedostatok žiadosti žalobcu zbavuje žalovanú povinnosti uverejniť odpoveď. Odvolací súd nesprávne posúdil aj otázku súladu navrhovaného znenia odpovede žalobcu s požiadavkami kladenými zákonom na znenie odpovede, keď sa žalobca neobmedzil len na skutkové tvrdenia, ale jeho odpoveď obsahuje aj hodnotiace úsudky v podobe vyjadrení „publikovaný článok je zavádzajúci“ a „uvedené tvrdenia nie sú pravdivé“; znenie navrhovanej odpovede nemôže obsahovať hodnotiace úsudky.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie zamietnuť. V žiadosti o uverejnenie odpovede uviedol skutkové tvrdenie aj s uvedením, v čom sa dotýkajú jeho súkromia. K namietanému zneniu odpovede uviedol, že výrazy „publikovaný článok je zavádzajúci“ a „uvedené tvrdenia nie sú pravdivé“ sú len vecnými skutkovými tvrdeniami popierajúcimi skutkové tvrdenia a z nich vychádzajúce hodnotiace úsudky uverejnené žalovanou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods.1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v rozsahu podľa § 242 ods.1 O.s.p. a dospel k záveru, že dovolanie treba zamietnuť.

Prípustnosť dovolania proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu vyplýva z ustanovenia § 238 ods. 1 O.s.p., pretože dovolaním je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

V zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že dovolací súd je viazaný rozsahom dovolania a dovolacím dôvodom, vrátane jeho vecného (obsahového) vymedzenia dovolateľom. Obligatórne sa zaoberá len vadami vymenovanými v § 237 O.s.p. a tzv. inými vadami, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.); existenciu väd tejto povahy však dovolací súd nezistil.

Žalovaná svoje dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Úlohou dovolacieho súdu v prípade dovolania, odôvodneného nesprávnym právnym posúdením veci, posúdiť, či odvolací súd na zistený skutkový stav použil správny právny predpis a či ho aj správne interpretoval.

Žalovaná v dovolaní namietala nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom v tom, že žalobcova žiadosť o uverejnenie odpovede neobsahuje zákonom stanovenú náležitosť, keď sa v nej neuvádza, v čom sa mali v článku uverejnené skutkové tvrdenia dotknúť žalobcovej cti, resp. súkromia a nedostatok tejto náležitosti ju v zmysle § 8 ods. 6 tlačového zákona zbavuje povinnosti uverejniť odpoveď žalobcu.

Podľa § 8 ods. 1 tlačového zákona, ak periodická tlač alebo agentúrne spravodajstvo obsahuje skutkové tvrdenie, ktoré sa dotýka cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby alebo názvu alebo dobrej povesti právnickej osoby, na základe ktorého možno osobu presne určiť, má táto osoba právo žiadať uverejnenie odpovede. Vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra sú povinní odpoveď uverejniť bezodplatne; právo na opravu týmto nie je dotknuté.

Podľa § 8 ods. 3 veta prvá a druhá tlačového zákona žiadosť o uverejnenie odpovede musí mať písomnú formu a musí byť žiadateľom podpísaná. Žiadosť o uverejnenie odpovede musí obsahovať názov a deň vydania periodickej tlače alebo deň zverejnenia agentúrneho spravodajstva, ktoré obsahovalo skutkové tvrdenie podľa odseku 1, popis tohto skutkového tvrdenia s uvedením, v čom sa dotýka cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby, alebo názvu alebo dobrej povesti právnickej osoby, a kde sa toto skutkové tvrdenie v periodickej tlači alebo v agentúrnom spravodajstve nachádzalo.

Podľa § 8 ods. 5 tlačového zákona vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra sú povinní odpoveď uverejniť tak, ako bola napísaná žiadateľom o uverejnenie odpovede, v rovnakej periodickej tlači alebo agentúrnom spravodajstve, na rovnocennom mieste a rovnakým písmom, akým bolo uverejnené skutkové tvrdenie a s označením „odpoveď“, ku ktorému bude pripojené meno a priezvisko alebo názov žiadateľa o uverejnenie odpovede; označenie „odpoveď“ s menom a priezviskom alebo názvom žiadateľa o uverejnenie odpovede musí byť uverejnené rovnakým písmom, akým bol uverejnený nadpis textu obsahujúceho skutkové tvrdenie. K uverejnenej odpovedi nemožno uverejniť žiadny súvisiaci text obsahujúci hodnotiaci úsudok, a to ani na inom mieste vydania periodickej tlače alebo agentúrneho spravodajstva.

Podľa § 10 ods. 2 tlačového zákona, ak vydavateľ periodickej tlače alebo tlačová agentúra neuverejnenia opravu, odpoveď alebo dodatočné oznámenie vôbec alebo ak nedodržia niektorú z podmienok na ich uverejnenie, rozhodne o povinnosti uverejniť opravu, odpoveď alebo dodatočné oznámenie na návrh osoby, ktorá o ich uverejnenie vydavateľa periodickej tlače alebo tlačovú agentúru požiadala, súd.

Podľa § 10 ods. 4 tlačového zákona v znení do 31. augusta 2011 ak vydavateľ periodickej tlače alebo tlačová agentúra neuverejnenia opravu, odpoveď alebo dodatočné oznámenie vôbec, alebo ak nedodržia niektorú z podmienok na ich uverejnenie, má osoba, ktorá o ich uverejnenie vydavateľa periodickej tlače alebo tlačovú agentúru požiadala, právo na primeranú peňažnú náhradu od 50 000 Sk do 150 000 Sk. Nárok na primeranú peňažnú náhradu možno uplatniť na súde spolu s návrhom podľa ods. 2.

Podstatou právneho prostriedku odpovede je uviesť uverejnené skutkové tvrdenie na pravú mieru vlastným opisom skutkových tvrdení dotknutou osobou. Dotknutá osoba teda môže vlastnými slovami vyložiť celý skutkový dej, upresniť niektoré skutočnosti, ktoré chce, pretože to považuje zo svojho hľadiska za dôležité, prípadne ich doplniť a tak verejnosti ponúknuť vlastnú verziu uverejneného oznámenia. Zmyslom odpovede podľa § 8 ods. 1 tlačového zákona teda je uviesť skutkové tvrdenie na pravú mieru alebo neúplné či inak pravdu skresľujúce tvrdenie doplniť alebo spresniť. Inštitút práva na odpoveď predpokladá subjektívne pociťované poškodenie cti, dôstojnosti alebo dobrej povesti dotknutej osoby. Stanovením náležitostí žiadosti o uverejnenie odpovede (§ 8 ods. 3 tlačového zákona) zákonodarca sledoval cieľ, aby bolo jasne a nepochybné dané, voči ktorému konkrétnemu skutkovému tvrdeniu publikovanom v konkrétnom periodiku alebo agentúrnom spravodajstve

má záujem fyzická osoba dotknutá týmto skutkovým tvrdením na cti, dôstojnosti alebo súkromí, uplatniť svoje právo na bezplatné uverejnenie odpovede. Osobitná náležitosť spočívajúca v podobe uvedení, v čom sa mali uverejnené skutkové tvrdenia dotknúť cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby slúži účelu zistenia (ustálenia), či zverejnenie konkrétnych skutkových tvrdení je spôsobilé sa aj dotknúť cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby, minimálne s takým dopadom na tieto chránené osobnostné zložky fyzickej osoby, že je na mieste tieto publikované skutkové tvrdenia (vzhľadom na ich povahu) popierať, dopĺňať, spresňovať alebo vysvetľovať. Z uvedeného vyplýva, že s nie akýmkoľvek publikovaným skutkovým tvrdením týkajúcim sa fyzickej osoby sa spája právo tejto osoby na uverejnenie odpovede, ale len s takým, ktoré sa dotýka jej cti, dôstojnosti alebo súkromia s takým následkom, že je na mieste toto skutkové tvrdenie popierať, dopĺňať, spresňovať alebo vysvetľovať.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že predpokladom oprávnenia domáhať sa uverejnenia odpovede podľa tlačového zákona je, že: **a/** v periodickej tlači bolo uverejnené oznámenie obsahujúce skutkové tvrdenie, ktoré sa dotýka cti, dôstojnosti alebo súkromia určitej fyzickej osoby alebo mena, alebo dobrej povesti určitej právnickej osoby, **b/** požadovaná odpoveď sa obmedzuje iba na skutkové tvrdenia, ktorými sa uverejnené tvrdenie uvádza na pravú mieru alebo neúplné či inak pravdu skresľujúce tvrdenie dopĺňuje alebo spresňuje, **c/** odpoveď musí byť primeraná rozsahu napadnutého oznámenia, a ak je napadnutá iba jeho časť, potom tejto časti, **d/** z odpovede musí byť zrejmé, kto ju robí.

Dovolací súd dospel k záveru, že v danej veci sú splnené vyššie uvedené predpoklady (a/ - d/) pre uverejnenie odpovede žalobcu. Stotožňuje sa so správnym právnym záverom odvolacieho súdu, že žiadosť žalobcu o uverejnenie odpovede podľa § 8 ods. 1 tlačového zákona spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti (§ 8 ods. 3 tlačového zákona). Žalobca vo svojej žiadosti o uverejnenie odpovede z 13. októbra 2008 (č.l. 6 spisu) okrem iných náležitostí vymedzil aj skutkové tvrdenia, ktoré sa dotýkajú jeho súkromia „že sa mal nechať zbalit' playmate A. H., s ktorou má v súčasnosti tvoriť pár, ich vzťah mal vzniknúť rýchlo a žalobca je v nich označovaný za nového partnera A. H., ako i že z uvedeného dôvodu sa už vraj nemá stretávať s matkou svojej dcéry, P. K.“. Z kontextu tejto žiadosti možno aj vyvodit', v čom sa uvedené tvrdenia dotýkajú súkromia žalobcu, k zverejneniu ktorých neudelil predchádzajúci súhlas, a ktoré s negatívnym dopadom pre ich nepravdivosť zasahujú nielen do jeho súkromia, ale aj jeho rodiny a blízkych. So zreteľom na uvedené preto dovolací

súd nepovažuje za opodstatnenú námietku žalovanej, že žiadosť žalobcu na odpoveď z 13. októbra 2008 neobsahuje zákonom vyžadovaný popis skutkového tvrdenia s uvedením, v čom sa má dotýkať cti, dôstojnosti alebo súkromia žalobcu.

Podľa žalovanej k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci odvolacím súdom došlo aj tým, že odvolací súd nesprávne posúdil otázku súladu navrhovaného znenia odpovede žalobcu s požiadavkami kladenými zákonom na znenie odpovede, keď sa žalobca neobmedzil v odpovedi len na skutkové tvrdenia, ale jeho odpoveď obsahuje aj hodnotiace úsudky v podobe výrazov „publikovaný článok je zavádzajúcim“ a „uvedené tvrdenia nie sú pravdivé“, ktoré nemôžu byť obsahom odpovede.

K odlišeniu skutkových tvrdení a hodnotiacich úsudkov dovolací súd dodáva, že pokiaľ skutkové tvrdenie popisuje určitý fakt (skutočnosť), objektívne existujúcu realitu, ktorá je aj zistiteľná dokazovaním a pravdivosť ktorej môže byť preverená, hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny postoj, názor jeho autora na určitý fakt, na ktorý jeho autor vyjadruje svoj názor, postoj, tak, že tento fakt hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti, a to na základe autorovi vlastných kritérií. Pravdivosť hodnotiaceho úsudku nie je možné dokazovať práve preto, že vychádza zo subjektívneho hodnotenia určitého faktu jeho autorom. V prípade hodnotiaceho úsudku ale je možné skúmať, či tento hodnotiaci úsudok vychádza z pravdivého základu.

Pokiaľ dovolateľka tvrdila, že odpoveď žalobcu obsahuje hodnotiace úsudky, dovolací súd sa s jej tvrdením nestotožňuje. Podľa názoru dovolacieho súdu v odpovedi žalobcu ide o skutkové tvrdenia žalobcu, prostredníctvom ktorých popiera žalovanou zverejnené skutkové tvrdenia o partnerskom spoložití žalobcu a dôvody, pre ktoré sa žalobca nemá už (údajne) stretávať s matkou svojej dcéry. Ich prostredníctvom žalobca len uvádza na pravú mieru skutkové tvrdenia publikované žalovanou.

Keďže odvolací súd pri svojom rozhodovaní správne vychádzal zo zásady, na ktorej je založený inštitút odpovede podľa tlačového zákona a správne rozhodol aj o nároku na primeranú peňažnú náhradu v zmysle § 10 ods. 4 tlačového zákona v znení do 30. augusta 2011, ktorá predstavuje sankciu za porušenie povinnosti vydavateľa uverejniť odpoveď žalobcu v zmysle § 8 ods. 1 tlačového zákona, na ktorú vznikol žalobcovi nárok v dôsledku neuverejnenia odpovede žalobcu žalovanou, dovolací dôvod uvedený žalovanou v dovolaní

(§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) nie je daný. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovanej podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zamietol.

V dovolacom konaní procesne úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobca podal návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.) a tieto aj vyčíslil. Dovolací súd žalobcovi priznal náhradu trov konania spočívajúcu v odmene advokáta za 1 úkon právnej služby poskytnutej vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu z 18. marca 2011 [§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“)]. Základnú sadzbu tarifnej odmeny za tento úkon právnej služby určil podľa § 10 ods. 8 vyhlášky vo výške 91,29 €, čo s náhradou za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (7,X. €) a daňou z pridanej hodnoty vo výške 19,74 € (§ 18 ods. 3 vyhlášky), predstavuje spolu 118,44 €.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2013

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková